

[Fischer]

situation for fiskeriet ikke påføres erhvervet unødige administrative eller økonomiske byrder. Derfor håber vi, at de tre forslag meget hurtigt kan vedtages.

Det samme gælder den måde, hvorpå kvoteordningerne administreres. Vi satser på, at det bliver mere forudsigeligt for fiskerne at håndtere kvoteordningerne, sådan at vi i videst muligt omfang kommer væk fra den i virkeligheden helt uholdbare situation, som den socialdemokratiske ordfører også omtalte, hvor fiskerne tvinges til at kaste god spisebælg over bord, som så alligevel går tabt.

De oplysninger, som fiskeriministeren har givet omkring fiskerireguleringerne, især vedrørende længere reguleringsperioder, må betragtes som positive skridt i retning af at udnytte de begrænsede kvoter bedst muligt. Udsigterne til, at EF indfører flerårs- og flerartskvoter, og til overførsel af kvoter peger i retning af en sådan bedre udnyttelse.

På dette område såvel som vedrørende udviklingen af fiskeriflåden drejer det sig naturligvis om, at der finder et nært samarbejde sted med fiskeriets organisationer. Med hensyn til udsættelse af fiskeyngel forekommer det, som om der er tale om en lovende udvikling, der forhåbentlig kan være med til at rette op på nogle af de vanskeligheder, som især Østersøfiskeriet har oplevet.

En øget satsning på produktudvikling og fortsat højnelse af kvaliteten af den fisk, der landes, vil givetvis medvirke til at øge værdien af de færdige fiskeprodukter, således at danske fiskevarer fortsat kvalitetsmæssigt kan ligge i første række og indbringe den bedst mulige pris. Jeg synes, at det er tilfredsstillende, at der som et led i finanslovaftalen er afsat midler til produktudvikling, der også kan komme fiskeprodukter til gavn.

Med hensyn til Fiskeribanken mener vi i den konservative folketingsgruppe, at det vil være en god idé, hvis bankens aktiviteter udvides, således at der kan gives tillægslån til fartøjer, hvori der er friværdi.

Dernæst vil jeg sige lidt om Bornholm; der er næppe nogen del af Danmark, der har mærket et så vidtrækkende økonomisk tilbageslag, som Bornholm er ramt af som konsekvens af tilbagegangen i fiskeriet, dels som følge af det reducerede fiskeriterritorium i Østersøen, dels som følge af den drastiske tilbagegang i torske-

bestanden og endelig også – og det ligger lidt tilbage – som følge af de stærkt faldende priser på laks.

Der er som led i finanslovaftalen afsat et beløb til Bornholm, og fiskeriministeren har anmodet EF-Kommissionen om at iværksætte støtteforanstaltninger. Begge dele er positive modtræk mod krisen, som forhåbentlig kan følges op af lokale initiativer, ikke mindst når vi får lovgivet om de kommende muligheder vedrørende frigivelse af investerings- og etableringsmidler, hvor der for Bornholm vil komme til at gælde særlige muligheder. Den konservative folketingsgruppe mener, der er grund til i de kommende måneder nøje at følge udviklingen på Bornholm for at vurdere virkningen af disse støtteordninger og se, om der på længere sigt er behov for yderligere initiativer.

Endelig vil jeg nævne et særligt problem for fiskeriet i de indre danske farvande, som har været stærkt debatteret i de seneste uger. Man kan roligt sige, at her gælder hverken fisketegn eller regler om bierhvervs- og fritidsfiskeri; det er naturligvis skarven, jeg tænker på. Jeg forstår godt den uro, der er skabt i fiskerkredse på grund af tilstedeværelsen af et overordentligt stort antal af disse fugle ved vore kyster. Der er vel uenighed om det endelige tal, men at der er tale om kolossalt mange af disse fugle, kan enhver forvisse sig om ved at sejle en tur langs de danske kyster: Der sidder en skarv på næsten hver bundgarnspæl.

Der er tale om en uholdbar situation, og jeg vil derfor opfordre miljøministeren til at fremrykke arbejdet med forvaltningsplanen vedrørende skarven, som jo løber til 1996/97; så længe kan vi ikke vente. Jeg vil ligeledes opfordre til, at arbejdet med at udvikle redskaber, der afviser skarven, fremskyndes, i det omfang det er muligt, og at dette arbejde sker i samarbejde med fiskeriets organisationer.

Naturligvis skal der også være plads til ålekrager i Danmark, men de må være i balance med den øvrige natur, og det er ikke tilfældet i dag, og hensynet til fiskernes indtjening og det store arbejde, der udføres af amatørfiskernes foreninger med udsætning af fisk, må komme i første række.

Jeg vil godt takke fiskeriministeren for reddegørelsen, som efter min opfattelse giver et meget bredt og godt indtryk af fiskeriets situation